

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5525

гр. София, 18.02.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав,
в закрито заседание на 18.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

като разгледа дело номер **1622** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166 АПК:

Съдът е сезиран с жалба подадена от В. С. С., чрез адв. Р. К., срещу Заповед РИС25-РД48-10/28.01.2025г. на кмета на район „Искър“, Столична община, с която на основание чл.46, ал.1, т.7 от Закона за общинската собственост (ЗОбС) и чл.33, ал.1, т.6, вр. чл.24, ал.1, т.3, т.4 и ал.2 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община, е прекратено наемното правоотношение възникнало от заповед за настаняване 7700-3 от 26.01.2012г. на кмета на район „Искър“ за общинско жилище в [населено място],[жк],[жилищен адрес] вх. „А“, ет.5, ап.14.

Жалбоподателката оспорва по същество заповедта като поддържа, че не е налице посоченото в нея основание за прекратяване на наемното правоотношение. Прави искане да бъде отменено и допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта, като поддържа, че тя и синът ѝ Т. Е. няма къде да живеят, ако освободят жилището, като в подкрепа на това представя декларация.

Съдът като съобрази характера на обжалвания акт и искането на жалбоподателите намира, че искането е по реда на чл.166, ал.4, вр. ал.2 от АПК. В случая, предварителното изпълнение на процесната заповед издадена на основание чл.46, ал.1, т.7 от ЗОбС, е по силата на законовата норма на чл.46, ал.5 ЗОбС, поради което искане за нейното спиране следва да се разгледа по реда на чл.166, ал.4 АПК, при наличие на предпоставките на чл.166, ал.2 АПК.

С оглед изискването на чл.166, ал.3 АПК за незабавно произнасяне на съда по искането за спиране изпълнението на административния акт, с настоящото определение ще бъде разгледано именно това искане на жалбоподателката, обективизирано в подадената жалба срещу заповедта.

Искането е допустимо, тъй като е подадено от надлежна страна – адресат на акта – наемател на общинското жилище.

Разгледано по същество, съдът намира следното:

За да издаде оспорената заповед административният орган е приел, че са отпаднали условията за настаняване в общинско жилище, тъй като наемателите не са подавали заявление, че учат в друго населено място или извън страната за срока на обучението или за работа извън страната – за срок до една година.

За да обоснове искането си за спиране предварителното изпълнение на заповедта, жалбоподателката се позовава на обстоятелството, че ако заедно със сина ѝ освободят имота, няма да има къде да живеят. Представила е в тази връзка декларация от нея, с нотариално удостоверяване на подписа от 07.02.2025г. от нотариус Д. Н. с район на действие РС – Костинброд.

Съгласно приложимата разпоредба на чл.166, ал.4 АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон (какъвто е настоящият случай), когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Последната разпоредба гласи, че съдът може да спре предварителното изпълнение на административния акт, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. В тази връзка именно в тежест на оспорващия е да докаже наличие на предпоставките за спиране на постановено от закона предварително изпълнение на административен акт, а именно, да докаже възможността от настъпването на значителна или трудно поправима вреда от предварителното изпълнение на заповедта.

В конкретния случай в искането си за спиране на предварителното изпълнение, жалбоподателката не се позовава на нови обстоятелства – настъпили след датата на издаване оспорения административен акт. Не твърди настъпване на значителна или трудно поправима вреда, а се позовава единствено на факта, че общинското жилище следва да бъде освободено – което обстоятелство обаче, е законна последица от заповедта и е отчетено от законодателя, поради което не може само въз основа на него да се спре допуснатото от разпоредбата на чл.46, ал.5 от ЗОБС предварително изпълнение. Отделно от това по делото са представени като писмени доказателства удостоверения за адрес, от които е видно, че постоянният адрес на наемателите е адресът на общинското жилище. Т. Т. Е. е ученик, редовно обучение в Католическо училище „Св. Д. Ф.“, [населено място], окръг К., Великобритания, като е приет на 09.09.2020г., а регистрираният настоящ адрес на В. С. е различен от постоянния и е в [населено място], ж.к. „Н. II“, бл.№ 213, вх. „А“, ет.4, ап.12.

При липса на конкретни твърдения и представени в подкрепа доказателства, че предварителното изпълнение на конкретната заповед би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, законът не допуска спиране на изпълнението на акта, допуснато именно в обществен интерес по силата на специална законова разпоредба, в случая - чл.46, ал.5 от ЗОБС.

По изложените по-горе мотиви, съдът приема, че жалбоподателката не доказва наличие на обстоятелства, въз основа на които да може да се направи обоснован извод, че предварителното изпълнение на Заповед РИС25-РД48-10/28.01.2025г. на кмета на район „Искър“, Столична община, би могло да ѝ причини значителна или трудно поправима вреда, поради което и искането да бъде отменено предварителното изпълнение на акта, следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на В. С. С., да бъде отменено предварителното изпълнение на Заповед № РИС25-РД48-10/28.01.2025г. на кмета на район „Искър“, Столична община.

Определението подлежи на обжалване от жалбоподателката пред Върховния административен съд, в 7 - дневен срок от съобщението, на основание чл.166, ал.3 АПК.

След влизане в сила на определението, делото да се докладва за продължаване на съдопроизводствените действия по жалбата срещу заповедта.

Препис да се връчи на страните.

СЪДИЯ: